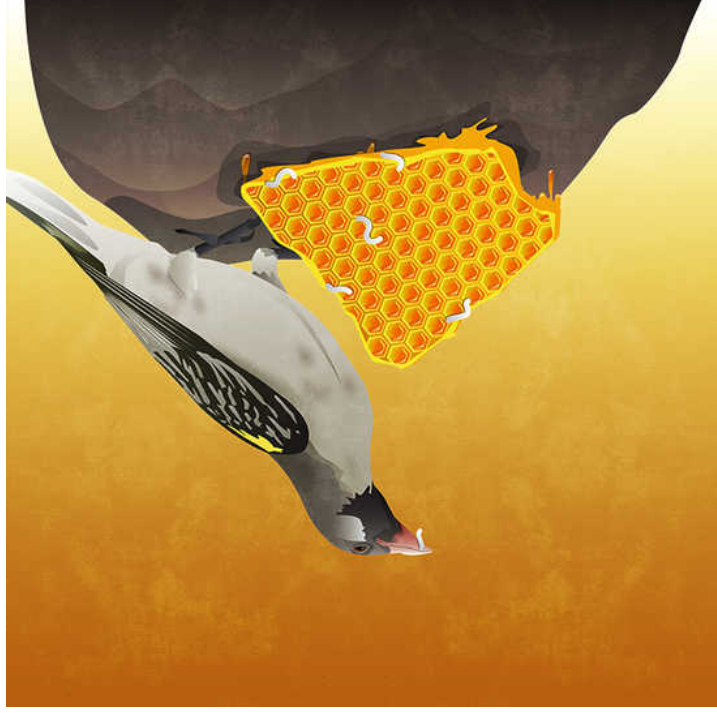

Bal kuşunun intikamı
Honningguidens hevn

✎ Zulu folktale
👤 Wiehan de Jager
📖 Leyla Tekül
🗣️ tyrkisk / bokmål
📊 nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Bal kuşunun intikamı / Honningguidens

hevn

Skrevet av: Zulu folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Leyla Tekül (tr), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Bu hikaye bal kuşu Ngede ile Gingile adında aç gözlü bir genç adamın hikayesi. Bir gün Gingile avlanmaya gittiğinde Ngede'nin sesini duymuş. Gingile'nin ağzı bal bulurum düşüncesiyle sulanmaya başlamış. Durmuş ve kuşun sesini dikkatlice izleyerek onun bulunduğu dalların altına gelmiş. "Çitik, çitik, çitik," diye ötmüş kuş ve ara ara arkasına bakarak Gingile'nin onu izlediğinden emin olmak istemiş.

...

Dette er historien om Ngede, honningguiden, og en grådig ung mann ved navn Gingile. En dag mens Gingile var ute på jakt, kalte Ngede på ham. Gingile fikk vann i munnen ved tanken på honning. Han stoppet og lyttet oppmerksomt, og lette til han så fuglen i grenene over hodet sitt. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kvitret den lille fuglen idet den fløy til det neste treet, og det neste. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kallet han, og stoppet innimellom for å forsikre seg om at Gingile fulgte etter.

Yarım saat sonra, bir incir ağacına ulaşımlar. Ngede dallar arasinda gılgınca zıplamaya başlamış. Sonra bir dalın üstünde durup kafasını ileri sallamış. Böyle yaparak Gıngile'ye mesaj vermeye çalışmış: "Hadı bak burada işte! Gel, hadı ne duruyorsun?" Gıngile ağacın altından baktığında hiç ari görmemiş ama gene de Ngede'ye güvenmiş.

...

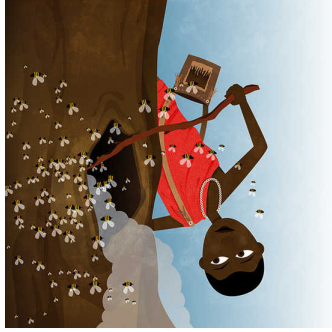
Efter en halvtime nådde de et stort vilt fikentre. Ngede hoppet rundt som en gal blant grenene. Han slo seg ned på en gren og strakk hodet mot Gıngile som om han sa: "Her er det! Kom nå! Hvorfor bruker du så lang tid?" Gıngile kunne ikke se noen bier fra under treet, men han stolte på Ngede.

Böylece Gingile avcı mızrağını ağacın altına bırakmış, bir kaç dal toplayıp ateş yakmış. Ateş iyice yandığında uzunca bir tahta çubuğu ateşin tam ortasına yerleştirmiş. Çubuk, yandığında çok duman çıkartan bir cins tahtadan yapılmışmış. Gingile yanan çubuğun soğuk kısmını dişlerinin arasında tutarak ağaca tırmanmaya başlamış.

...

Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samlet noen tørre kvister og tente et lite bål. Da ilden brant godt, stakk han en lang, tørr kjepp inn i hjertet av bålet. Denne veden var kjent for å lage mye røyk mens den brant. Han begynte å klatre mens han holdt den kjølige enden av kjeppen mellom tennene.

Yukarı tirmadıkça da arıların vizitisini duymaya başlamış. Ağacın kovuğundaki kovanlarından geliyormuş arıların sesi. Gingile elindeki duman tüten çubucu kovuğa doğru yaklaştırıp içeri sokmuş. Arılar sinir içinde kovanlarından dışarı kaçırmaya başlamışlar. Tabii bu arada Gingile'yi de bir kaç kez sokup canını yakmışlar.

...

Snart kunne han høre summingen til de travle biene. De kom inn og ut av et hulrom i trestammen – bolet deres. Da Gingile nådde bolet, dyttet han den rykende enden inn i hulrommet. Biene for ut, sinte og klare til angrep. De fløy bort siden de ikke likte røyken – men ikke før de hadde gitt Gingile noen smertefulle stikk!

Ve o gün bu gündür Ngede'nin hikâyesini dinleyen çocuklar her zaman bu küçük kuşa saygı duymuşlar. Ne zaman bal toplamaya gitseler büyük bir parça bal peteğini ona bırakmayı unutmamışlar.

...

Og på den måten, når barna til Gingile hører fortellingen om Ngede, respekterer de den lille fuglen. Hver gang de sanke honning sørger de for å gi den største delen av voksaka til honningguiden!

Arılar gittikten sonra, Gingile elini kovanın içine sokup kocaman bal, yağ ve bir miktar arı larvası dolu petekleri dışarı çıkartmış. Petekleri dikkatlice omuzunda taşıdığı torbasına yerleştirmiş ve ağaçtan inmeye başlamış.

...

Da biene var ute, stakk Gingile hånden sin inn i bolet. Han tok ut håndfuller med tunge vokskaker som dryppet av deilig honning og var fulle av feite, hvite larver. Han la vokskakene forsiktig i veska han bar på skulderen og begynte å klatre ned fra treet.

Leopar onu yakalamadan Gingile olanca hızıyla ağaçtan inmeye başlamış. Fakat telaştan bir dalı atlayınca paldır küldür yere yuvarlanmış ve bileğini incitmiş. Topallaya topallaya oradan hızla uzaklaşmış. Leopar onun peşine düşmek istemeyecek kadar yorgun olduğu için çok şanslıymış. Böylece hem Ngede intikamını hem de Gingile iyi bir ders almış.

...

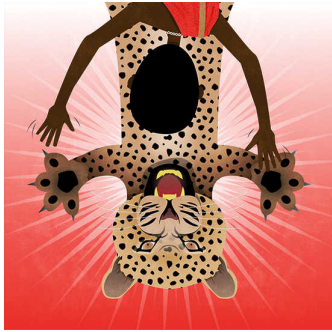
Før Leopard kunne svinge labben etter Gingile, skyndte han seg ned fra treet. I hastverket bommet han på en gren og landet med et høyt brak på bakken og forstuet ankelen. Han hinket videre så fort han kunne. Heldigvis for ham var Leopard fortsatt for søvning til å jage ham. Ngede, honningguiden, hadde fått sin hevn. Og Gingile hadde fått seg en lærepenge.

Ngede, bütün olup biteni dikkatlice izlemiş ve Gingile'nin ona teşekkür etmek için bal dolu bir parça petek verceğini düşünerek daldan dala uçup o da yavaş yavaş alçalmış. Gingile nihayet ağaçtan inmish. Ngede'de ona yakın bir kayanın üstüne konup ödülünü beklemeye başlamış.

...

Ngede så ivrig på alt Gingile gjorde. Han ventet på at han skulle legge igjen en tjukk voksake som en takkegave til honningguiden. Ngede svinset fra gren til gren, nærmere og nærmere bakken. Til slutt nådde Gingile foten av treet. Ngede satt på en stein nær gutten og ventet på belønningen sin.

Gingile tirmandığında ari sesi duymadığına şaşırmiş. "Belki de kovan ağacın içinde gök derin bir yerdedir," diye düşünmüş kendi kendine. Biraz daha yukarı tırmanıp daha yüksek bir dalda durmuş. Fakat kovan yerine bir leopardın yüzüyle karşılaşmış. Leopard böyle saygisizca uykusundan uyanırdığı için son derece kızmış. Gözlerini kısip ağzını açarak kocaman sivr!

...

Gingile klatret, men lurte på hvorfor han ikke hørte den sedvanlige summingen. "Kanskje bolet er dypt inne i treet", tenkte han for seg selv. Han dro seg opp etter en annen gren. Men i stedet for bolet, stirret han inn i øynene til en leopard! Leopard var veldig sint fordi søvnen hennes ble så brått avbrutt. Hun knep igjen øynene og åpnet munnen for å vise de veldig lange og skarpe tennene sine.

Ama Gingile ateşi söndürüp mızrağını toplayıp bal kuşunu hiç düşünmeden evine doğru yürümeye koyulmuş. Ngede kızgın kızgın seslenmiş: “Çık-karrt, çık-karrt, çık-karrt!” Gingile durmuş, küçük kuşa bakmış ve kahkahalar atarak gülmeye başlamış. “Yani sen şimdi bal falan mı istiyorsun benden arkadaş? Ha? Ama bütün işi ben yaptım, arıların sokmalarına katlandım. Neden şimdi bu cânım balımı seninle paylaşayım?” Ve yürümeye devam etmiş. Ngede çok sinirlenmiş. Böyle bir davranışı hak etmediğini düşünmüş. Ama er geç intikamını almaya kararlıymış.

...

Men Gingile slukket bålet, plukket opp spydet, begynte å gå hjem og overså fuglen. Ngede ropte sint: “SEI-er, SEI-er!” Gingile stoppet og stirret på den lille fuglen og lo høyt. “Du vil ha litt honning, du, lille venn? Ha! Men jeg gjorde alt arbeidet og fikk alle stikkene. Hvorfor skulle jeg dele noe av denne deilige honningen med deg?” Ngede var rasende! Dette var da ingen måte å behandle ham på! Men han skulle få sin hevn.

Bir kaç hafta sonra bir gün Gingile gene Ngede'nin bal çağrısını duymuş. Lezzetli balı hatırlayıp gene kuşu izlemiş. Ngede Gingile'yi ormanın kenarına kadar getirmiş. Orada “şemsiye diken” denen bir ağacın üstüne konmuş. “Tamam,” diye düşünmüş Gingile “kovan bu ağaçta olmalı.” Hemen gene ateş yakmış ve duman tüten çubuğu dişlerinin arasına alıp tırmanmaya başlamış. Ngede de izlemeye koyulmuş.

...

En dag flere uker senere hørte Gingile igjen kallet fra Ngede. Han husket den deilige honningen og fulgte ivrig etter fuglen nok en gang. Etter at den hadde ledet Gingile langs skogkanten, stoppet den for å hvile i et stort akasietre. “Å”, tenkte Gingile. “Bolet må være i dette treet.” Han tente raskt det lille bålet sitt og begynte å klatre med den rykende grenen mellom tennene. Ngede satt og ventet.